

fiskeriterritorium i overensstemmelse med Londonkonventionens regler. . . .

Under lovforslagets behandling blev der af den daværende fiskeriminister imidlertid givet tilsagn om, at den i forslaget indeholdte bemyndigelse ikke ville blive benyttet, før der var ført forhandlinger med fiskeriorganisationerne og det udenrigspolitiske nævn.

Efter forslaget's vedtagelse har der været ført forhandlinger om forholdene i Kattegat-Skagerak dels i det nordiske kontaktorgan vedrørende fiskerspørgsmål, dels mellem fiskeriorganisationerne i Norge, Sverige og Danmark, og det kan forventes, at der på grundlag af disse forhandlinger i den nærmeste fremtid vil blive optaget forhandlinger på officielt plan.

Da der er gået en del tid med disse foreløbige forhandlinger og forslaget til saltvandsfiskerilov nu på ny forelægges det høje ting, har jeg — under hensyn til den nære sammenhæng, der er mellem visse af bestemmelserne i saltvandsfiskeriloven og spørgsmålet om fiskeriterritoriets udstrækning — fundet det rigtigst, at *reglerne om fiskeriterritoriet optaget i forslaget til lov om saltvandsfiskeri.*

Der er derfor i forslagets § 1, stk. 2 og 3, indsat bestemmelser herom gående ud på, at der for de af Londonkonventionen omfattede kyststrækninger fastsættes et fiskeriterritorium på 12 sømil, medens dette for de øvrige kyststrækninger opretholdes uændret. Samtidig er der i § 1, stk. 7, foreslået en hjemmel til ved overenskomster med fremmede stater at gøre undtagelser fra bestemmelserne i § 1, stk. 4-6, angående betingelserne for at drive fiskeri m. v. på dansk fiskeriterritorium. Endelig er det forudsat, at der *ved overenskomst med Norge og Sverige skal kunne fastsættes en anden udstrækning af fiskeriterritoriet* end bestemt i § 1, stk. 2.

I § 1, stk. 3, er indsat en bestemmelse, der, som det fremgår af bemærkningerne, tager sigte på det forhold, at den danske kyst ligger over for en fremmed stats kyst, og der ikke er en sådan afstand mellem kysterne, at forslagets bestemmelser i øvrigt om territoriets udstrækning fuldt ud kan finde anvendelse.

Som jeg nævnte foran, er forhandlingerne med Norge og Sverige ikke afsluttet, og da der i henhold til Londonkonventionen skal gives de øvrige medlemsstater underretning om de danske fiskeribestemmelser, forinden disse sættes i kraft for det udvidede territorium, ligesom eventuelle forhandlinger om overgangsrettigheder m. v. bør være tilendebragt inden dette tidspunkt, er det i § 38, stk. 4, foreslået, at bestemmelserne om udvidelse først skal træde i kraft efter nærmere bestemmelse, således at der levnes den fornødne tid til at få alle formaliteter bragt i orden, forinden udvidelsen gøres effektiv. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at også kontrolspørgsmålet bør overvejes nærmere.

Fra fiskeriorganisationernes side har der været et stærkt ønske om, at det i § 13 eksisterende *forbud mod trawlfiskeri* ikke umiddel-